

Udvardy János, országgyűlési képviselő. 1882-ben született Vácon. Középiskoláit Vácon, Aszódon és Szarvason végezte s az utóbbi helyen tett érettség-

git. 1902-ben a budapesti községi közigazgatási tanfolyamot végezte el. Kezdetől fogva a gazdasági pályán működött. Hat éven át igazgatója volt a Haltenyészto és Halkereskedelmi Rt.-nak és mint ilyen a

vállalat Jugoszláviában lévő tejgazdaságait kezelte. Ezidőszerint a Ráckevei Takarékpénztár igazgatója. Hosszu idő óta tagja Pest vármegye törvényhatósági bizottságnak, 1915 óta pedig a budapesti Kereskedelmi és Iparkamarának. A törvényhozásnak elsősiben tagja. A ráckevei kerület választotta meg egységspárti programmal.

Ugron András, volt főispán. 1885-ben született Marosvásárhelyen. Tanulmányait Budapesten végezte, azután jogot hallgatott Budapesten, Münchenben és Genfben. Tanulmányai befejezte után közigazgatási pályára lépett s 1908-ban szolgabíró lett Marostordában. A háboru kitörésekor katonai szolgálatra vonult be. Az Esterházy-kormány alatt 1917-ben Besztercenaszód vármegye főispánjává nevezték ki, de később állásáról politikai okokból lemondott. 1918-ban Csikszereda székhellyel újraépítési kormány megbízott lett. Jelenleg Erdélyben lakik és csak egyházközeleti működést fejt ki.

Ugron Gábor dr. (ábránfalvi), volt belügyminiszter, országgyűlési képviselő. 1880-ban született Marosvá-

sárhelyen. Középiskolai tanulmányai befejezése után Lipcsében, Genfben és Budapesten hallgatta a jogot. Az államtudományi doktorátust a budapesti egyetemen szerezte meg. Ezután Marostorda vármegye szolgálatába lépett s rövidesen szolgabíró,

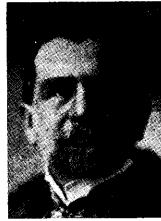

majd főszolgabíró lett Marosvásárhelyt. 1906-ban kinevezték Ugocsa vármegye főispánjává, 1907-ben pedig Marosvásárhely város és Marostorda főispánja lett. 1910-ben mindkét főispáni tisztségéről lemondott. Marosvásárhely város és Marostorda vármegye törvényhatósági bizottságának tagja, az erdélyi r. kat. státus igazgatótanácsosa, az udvarhelyi katolikus autonómiai kerület képviselője, a marosvásárhelyi római katolikus egyházközség főgondnoka volt. 1915-ben a Déry Zoltán hősi halálával megüresedett marosvásárhelyi kerületben mandátumot nyert, az Andrássy gróf vezetése alatt álló alkotmánypárt programjával. A régi országgyűlésen rendkívül gyors karriert futott be s már 1917 júniusában, a Tisza-kormány lemondása után, az Esterházy-kabinet belügyminisztere lett. Ugyanakkor valóságos belső titkos tanácsossá nevezték ki. Az utána következő Wekerle-kabinetben is megtartotta tárcáját, egészen 1918 január végéig. Ekkor Erdély királyi biztosa lett, mivel azonban néhány hónapra rá ellenzéke ment, erről a tisztségéről le kellett köszönnie. Érdemeit a király az I. osztályu polgári hadiérdemkereszttel honorálta. A Károlyi-forradalom idején megszervezte a Székely Nemzeti Ta-

nácsot, de az előnyomuló románok elől kénytelen volt Budapestre feljönni. A kommun alatt a Dunántulon rejtőzködött. A vörös uralom bukása után megalakította a Nemzeti Szabadelvű pártot, mely később a demokratapárttal egyesülve, a Nemzeti Demokrata Polgári Párt nevet vette fel s annak elnöke Ugron Gábor lett. Az első nemzetgyűlésbe a főváros XIV. kerülete küldötte be e párt programjával. A demokratapártból azonban az első nemzetgyűlés vége felé, Vázsonyi Vilmosmal támadt konfliktusa miatt, kilépett. A második nemzetgyűlési választáson a szövetkezett liberális demokratapártok programjával választotta meg a főváros II. kerülete, de egyik párthoz sem tartozott. Több bizottság tagja volt s parlamenti működésében általában a radikális baloldal harcmodorának mérséklésére törekedett, amiért számos támadás érte ezek részéről. 1925-ben jelentős tevékenységet fejtett ki a főváros liberális polgárságának megszervezésében. Elnöke az Országos Takarékosági Bizottságnak. A választójogi javaslat bizottsági tárgyalásán számos felszólalása hangzott el. Társelnöke a Magyar Férfiak Szentkorona Szövetségének. A frankügy vitája óta, valamint a fővárosi politikában bekövetkezett események kapcsán, egyre élesebb ellentétbe került a baloldali pártokkal, amelyek részéről különösen súlyos támadások érték őt, amikor a nemzetgyűlés vége felé több ízben kormánytámogató kijelentéseket tett s elítélte azt a harcmodort, amelyet a radikális baloldal a legutóbbi időkhöz követett. A nemzetgyűlés feloszlása után belépett az egységespártba s annak programjával választotta meg a kaposvári kerület országgyűlési képviselővé Rassay Károllyal szemben, nagy szótöbbséggel, valamint a főváros II. kerülete lajstromos szavazással. A kaposvári mandátumot tartotta meg. Kiváló szónok s egyike a Ház legelismertebb tekintélyeinek. Felszólalásai mindig nagy érdeklődést keltenek. Nagyszabású és értékes publicisztikai tevékenységet fejt ki.

Ugron István (ábránfalvi), volt rendkívüli követ és meghatalmazott mi-

niszter. 1862 szept. 24-én született Mezőházon. Egyetemi tanulmányait Bécs-

ben elvégezve, 1887-ben diplomáciai szolgálatba lépett. Pályafutása kezdetén Smyrna, Velence, Newyork, Varsó, Tiflis, Alexandria és Bukarest voltak állomásai. 1911-től 1913-ig Belgrádban mint rend-

kívüli követ és meghatalmazott miniszter teljesített szolgálatot. Ekkor a külügyminiszteriumba került, ahol a lengyel osztály vezetője volt. Működéséért a belső titkos tanácsosi méltósággal tüntette ki a király. 1917-ben Lengyelország megszállása után, Varsóba küldötték, mint a lengyel kérdés alapos ismerőjét, hogy ott a monarchia képviselőiben előkészítse Lengyelországnak a monarchiához való csatlakozását, de a németek nagy akadályokat vetettek ellene. 1918-ban az ellentétek kiegyenlítésén fáradozott Berlinben és már kedvező megoldás volt remélhető, midőn bekövetkezett az összeomlás. Amint Magyarországon kikiáltották a köztársaságot, azonnal beadta lemondását és Erdélyben telepedett le, ahol Jósika Samu báró halála után, mint az Országos Magyar Párt elnöke a magyarság politikai megszervezése körül fejtett ki nagy és eredményes tevékenységet. 1926-ban egy erős román hírlapi támadás után azonban lemondott tisztségéről. 1923-ban megválasztották az erdélyi ref. egyházkerület főgondnokának.

Ugron Zoltán, volt országgyűlési képviselő. 1865 dec. 21-én született Székelyudvarhelyen. Főiskolai tanulmányait Németországban, a hallei gazdasági akadémián végezte, azután fiátalvai birtokán gazdálkodott. 1892-ben választották meg első ízben képviselővé a vizaknai kerületben. A határszéli vidékek lakosságának felsegélyezésére indított mozgalmak egyik kezdeményezője volt. Az 1906-i nemzeti ellenállás idején Udvarhelymegyében ő vezette a szervező bizottság munkáját. A törvényhozásnak másodízben lett tagja az 1910. évi általános választásokon,

mikor a székykereszturi kerület nemzeti munkapárti programmal képviselőjévé választotta. Udvarhely vármegye közéletének régi szereplője volt. Meghalt Fiátfalván, 1928 aug. 9-én.

Ujfalussy Dezső, a felsőház tagja. Nyírmihálydon született 1865-ben. Középiskoláit Debrecenben, főiskolai tanulmányait a budapesti tudományegyetemen végezte, azután bírói vizsgát tett. Eleintén a máramaros-szigeti és szatmári bíróságoknál folytatta bírói működését, később táblabírói rangban Debrecenbe került. A Tisza-kormány idején, 1914-ben, a király Szabolcs vármegye főispánjává nevezte ki. Állásában az Esterházy-kormány hivatalbalépéséig maradt meg. A háború idején Szabolcs vármegye hadikórházaihoz kinevezett kormánybiztos is volt. Ebben a minőségben nagyszabású emberbaráti munkát végzett, amelyért legmagasabb helyről is több kitüntetésben részesült. Szabolcs-megyei földbirtokos és törvényhatósági bizottsági tag. A vármegyei közéletben a legelső vezetőemberek között tevékeny szerepet játszik. Szabolcs vármegye küldte a felsőházba.

Ujváry Géza, volt nemzetgyűlési képviselő. 1864-ben született a vasmegyei Hegyfalun. Iskolái elvégzése után szülőfalujában gazdálkodni kezdett husz holdas birtokán. A kommün alatt 15 évi fegyházra ítélték több ellenforradalmi mozgalom megszervezése miatt és mert kiszabadította fogságából a szintén ellenforradalmár volta miatt letartóztatott Hegedüs Györgyöt, a későbbi nemzetgyűlési képviselőt. Az első nemzetgyűlésen a nagykanizsai kerületet képviselte.

Ulain Ferenc dr., volt nemzetgyűlési képviselő. 1881 jul. 8-án született Nagyszebenben. Egyetemi tanulmányait elvégezve, ügyvédi diplomát szerzett és Déván ügyvédi irodát nyitott. A román megszálláskor Budapestre költözött s részt vett a proletárdiktatúra alatt az ellenforradalmi mozgalmakban, amiért a kommunista statáriális bíróság fogságba is vetette. 1919-ben megalapította a Szózat című napilapot. 1922-ben a somogy megyei barcsi kerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1923-ban kilépett az egységspártból és Gömbös Gyulával s elvbarátaival a fajvédők politikai pártját alapította meg. A keresztény lapokban számos cikke és tanulmánya jelent meg.

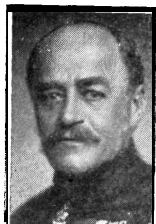
Ullmann Adolf báró (baranyavári), volt főrendiházi tag. 1857 jun. 19-én született Budapesten; legifjabb fia néhai baranyavári Ullmann Mór Györgynek. A Budapesti Kereskedelmi Akadémia elvégzése után, 1874-ben, a Magyar Általános Hitelbank kötelékébe lépett és 1881-ben az intézet cégvezetőjévé neveztek ki. Az 1885-ik évben a Kőolajfinomítógyár Rt. igazgatója lett. 1895-ben a Magyar Általános Hitelbank igazgatójává hivyta meg és ezen idő óta állandóan tevékeny részt vett ezen intézet vezetésében. Az intézet akkori elnökének, báró Kornfeld Zsigmondnak elhunytá után, 1909-ben a bank vezérigazgatója lett s ez állását haláláig betöltötte. Mint a Rothschild-csoport magyarországi üzleteit vezető Magyar Általános Hitelbank vezérigazgatójának, irányító szerepe volt az állampénzügyi műveletek lebonyolítása körül. 1905-ben hosszabb tanulmányuton volt Amerikában és ottani pénzügyi és hitelügyi tapasztalatairól könyvalakban megjelent értekezésben számolt be. 1907-ben részt vett a nemzetközi csekkonferencián. Különbféle lapokban gyakrabban jelentek meg állampénzügyi és kereskedelempolitikai cikkei. Munkássága elismerésül 1899-ben a vaskoronarend III. osztályát, 1908-ban a Ferenc József-rend középkeresztjét a csillagokkal kapta, 1910-ben a főrendiház tagjává nevezte ki a király, 1916-ban a Ferenc József-rend nagykeresztjével tüntették ki, 1918-ban pe-

29*

dig bárói rangra emeltetett. Meghalt 1924 febr. 5-én.

Unkelhäusser Károly dr., volt horvát-szlavon-dalmát miniszter. 1866 jan. 15-én született Vukováron. Az államtudományok doktorátusának megszerzése után, előbb közigazgatási szolgálatban volt, azután a kereskedelmi miniszteriumba, innen pedig a horvát-szlavon-dalmát miniszteriumba került. 1901-ben Szerém vármegye alispánjává választották,

de két év múlva már megint a horvát miniszteriumban teljesített szolgálatot. 1906-ban miniszteri tanácsossá, 1912-ben pedig vice-bánná nevezték ki. 1913-ban államtitkár lett, majd 1915-ben Bosznia-Hercegovina kormányzójává nevezte ki a király és a belső titkos tanácsosi méltósággal tüntette ki. 1917 aug. 18-tól 1918 okt. 23-ig, mint horvát-szlavon-dalmát miniszter működött. A forradalmak óta minden politikai szerepléstől teljesen visszavonultan él.

Urbán Iván báró (*monyorói*), volt főispán. 1846 szept. 8-án született Monyorón. Már fiatal korában Arad vármegye szolgálatában állott, majd 1884-

ben törökbecsei birtokára vonult, ahol gazdálkodással foglalkozott. A tiszai ármentesítések körül igen nagy érdemeket szerzett. 1896-ban törökbecsei birtokát átadta Péter fiának és ő aradmegyei simándi birtok-

kára költözött és visszavonultan élt, míg Széll Kálmán kormánya idején Arad vármegye főispánja lett. A Fejérváry-kormány kinevezésekor lemondott állásáról, 1910-ben azonban újból aradi főispánná nevezték ki. Ez állásában maradt 1915 okt. 9-én bekövetkezett haláláig.

Urbán Péter báró (*monyorói*), országgyűlési képviselő. 1870-ben született az aradmegyei Sofronya pusztán.

Sógora nagybányai Horthy Miklós kormányzónak. Középiskoláit Aradon és Temesvárott végezte, majd Magyaróváron a gazdasági akadémia oklevelét szerezte meg. Tanulmányainak elvégzése után aradi birtokán gazdálkodott egészen a román megszállásig s azóta

csanádmegyei birtokát kezeli. Mikor birtokait kényszerbérletbe adták a románok, repatriáltatta magát. A régi országgyűlés alatt a főrendiháznak tagja volt és annak működésében tevékeny részt is vett. Tisza István gróf politikájának lelkes híve és Tiszának személyes barátja volt ugyan s atyja halála után kétízben is felajánlották neki az aradi és aradmegyei főispánságot, de ő a felajánlott méltóságot elhárította magától és a gazdálkodás mellett egész idejét közigazgatási és társadalmi tevékenységének szentelte. Nem volt Csanád- és Aradmegyének olyan társadalmi, hitéleti vagy kulturális mozgalma, amelyben vezetőszerpet nem játszott volna. Aradi tartózkodása idején elnöke volt az Autonóm Kat. Körnek s mint ilyen, a megszállás után alapította meg az aradi kat. főgimnáziumot. Igen sok gazdasági egyesület és vállalat vezetőségében helyet foglalt. A második nemzetgyűlési és az 1926. évi országgyűlési választásokon a battonyai kerületben lépett fel egységspárti programmal s egyhangulag választották meg.

Urbanics Kálmán (*sárkereszturi*), országgyűlési képviselő. 1884-ben született Makón. Középiskoláit Szegeden és Makón, a tudományegyetemet Budapesten és Kolozsvárott végezte el. Ezután a csanádmegyei központi járás közigazgatási gyakornokává nevezték ki. 1910-ben Mezőkovácsházán szolgabíró lett. A háboru alatt a központi és nagylaki járást vezette.

A közigazgatás terén szerzett érdemeiért a polgári érdemkereszt II. oszt.

tályával tüntették ki. Német- és Olaszországban tett nagyobb tanulmányutakat. A vidéki napilapokba számos közigazgatási szakcikket írt. Hivatala mellett birtokán gazdálkodott. Csanád vármegye törvényhatóságának tagja. Ezenfelül tagja, illetve elnöke számos társadalmi egyesületnek, szövetkezetnek és társulatnak. Vidéki szövetkezetek megalapításában is tevékeny részt vett. A forradalom és a kommün alatt állandó üldözéseknek volt kitéve. A hirhedté vált szegedi halálvonaton, Návay Lajossal együtt, a terroristák őt is Budapestre hurcolták, majd a Batthyány-palotában, a Markó-utcai törvényszéki, a Margit-köruti katonai fogházban és végül Rákospalotán volt a terroristák foglya. Amikor a kommün vége felé kiszabadult, hazafias magatartása miatt a megszálló román csapatok is megfosztották szabadságától és Debrecenben hosszabb ideig fogva tartották. A második nemzetgyűlés tagja volt. Egy parlamenti vihar kapcsán pisztolypárbaja volt Nagy Vince Kossuth-párti képviselővel. Az országgyűlésen is a nagylaki kerületet képviseli egységspárti programmal.

Urmánczy Nándor, volt országgyűlési képviselő. 1868 okt. 1-én született Toplicán, Marostordamegyében. Jogi tanulmányait elvégezve, Kisküküllőmegye szolgálatába lépett, 1901-ben pedig a belügyminiszteriumba helyezték át és ettől kezdve hosszabb ideig, mint főispáni titkár működött. Már fiatal korában számos elbeszélést és politikai cikket írt. Több nagyobb utazást tett Német-, Francia-, Olaszországban, Angliában és Amerikában is. 1902-ben időközi választáson a szászrégeni kerület mandátumát nyerte el szabadelvűpárti programmal, majd átlépett a nemzetipártba, 1905-ben pedig a függetlenségi és 48-as párt tagja lett. 1906-ban és 1910-ben ugyancsak a szászrégeni kerületben választották meg képviselővé. A háboru alatt a magyar katonák érdekében többször felszólalt s beszédeivel, melyekben legtöbbször a cseh katonai parancsnokok brutális magatartását tette szóvá, nagy házást váltott ki. A román megszálláskor, miután erdélyi birtokait el-

vették, Budapestre költözött, ahol a revíziós mozgalom szolgálatában szóban és írásban állandóan nagy munkásságot fejt ki. Vezércikkei a Pesti Hirlap hasábjain és különböző folyóiratokban jelennek meg.

Usetty Béla dr., országgyűlési képviselő. 1887-ben született Budapesten. Középiskolái elvégzése után a budapesti Pázmány Péter tudományegyetem jogi és államtudományi fakultásán hallgatta és itt szerezte meg a jogi és államtudományi doktorátust. Hosszabb tanulmányutakat tett jogi tudásának mélyítése céljából és ennek során megfordult

Németországban, Angliában, Olaszországban, Svájcban, Franciaországban és Ausztriában. Hazatérve, ügyvédi irodát nyitott a fővárosban és azóta itt praktizál. Hosszu idők óta részt vesz a székesfőváros politikai életében. 1919 óta vezetője a ferencvárosi polgári pártnak. 1920-ban a székesfővárosi törvényhatósági bizottság tagjává választották. Kezdetben a Wolff-párthoz tartozott, majd csatlakozott Ripka Ferenchez s később a Kállay Tibor vezetése alatt álló Polgári Egység Klubjához. Első ízben tagja a törvényhozásnak. A fővárosi déli választókerület küldötte be az országgyűlésbe az egységspárt programjával.

Usetty Ferenc, volt nemzetgyűlési képviselő. 1878-ban született Budapesten. Középiskoláit Budapesten, egyetemi tanulmányait a budapesti egye-

temen végezte. 1903-ban tanári oklevelet nyert. Szaktárgyai a latin és görög. Előbb a beregszászi állami főgimnáziumban, 1904-től a háboru kitöréséig pedig a budapesti VI. kerületi állami főgimnáziumban működött.

Szaktárgyain kívül a német nyelvet is tanította s a magyar gyorsírás tudományának egész generációkat nevelt fel. A háboru kitörésekor katonai szolgálatra vonult be. 1914 év végén az északi fron-

ton volt, ugyanez év decemberében pedig a szerbiai harctérre rendelték, ahol 1916-ig teljesített frontszolgálatot. Ez idő alatt több kitüntetésben részesült. 1916 júliusában a belgrádi cs. és kir. kormányzó-sághoz osztották be s három hónap múlva elnöke, majd igazgatója lett a belgrádi cs. és kir. reálgimnáziumnak. Egy évvel később ezredesi rendfokozatban a főkormányzóság középiskolai ügyosztályának élére került, megszervezte a teljesen fel-dult középiskolákat, tizenegy középiskolát állított fel, köztük egy kereskedelmi iskolát. Érdemei elismerésül királyi kitüntetésben részesült, amelyet maga IV. Károly tüzött mellére. Az összeomlás után visszakerült a fővárosba és tanári minőségének érintetlenül hagyása mellett szerb nyelvismeretei alapján a nemzeti kisebbségek miniszteriumába osztották be, ettől az állásától azonban saját kérelmére hamarosan felmentették. A kommunizmus bukása után a budapesti II. kerületi királyi katolikus főgimnázium igazgatójává s egyúttal a m. kir. Ferenc József nevelőintézet kormányzójává nevezték ki. Az első nemzetgyűlésbe a fővárosi XXI. választókerület küldte a Ke-

resztény Nemzeti Egyesülés Pártjának programjával. A numerus claususról szóló törvényjavaslat előadója volt. A Huszár—Ernszt-csoporthoz tartozott s annak a Keresztény Nemzeti Egység Táborával (Wolff) való fuziója óta a Keresztény Nemzeti Egység Pártjának tagja. Ennek listájával került be a második nemzetgyűlésbe. Meghalt 1923. júl. 17-én.

Üchtritz Zsigmond báró, volt főrendiházi tag. 1846. máj. 24-én született Marcaltón, Veszprémmegyében. Atyja német létére részt vett az 1848—49-i szabadságharcban. Fia mint veszprémmegyei nagybirtokos egészen itt telepedett meg s gazdasággal foglalkozott. 1878-ban az ugodai kerületben, 1884-ben pedig a körmenti kerületben választották meg képviselővé, szabad-elvepárti programmal. A főrendiháznak élethossziglan kinevezett tagja volt. Évtizedeken át Magyarország egyik legnagyobb telivértenyésztője volt, a világháború első évében azonban eladta ménesét és felozlatta versenyistállóját. Meghalt, 1925. április 18-án.